

עפ"ג 13877/11/20 - דוד עייאש נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 13877-11-20 עייאש נ' מדינת ישראל (רשות המיסים)

לפני כבוד הרשמת, השופטת תמר בר-אשר

המבקש/המערער דוד עייאש

נגד

המשיבה מדינת ישראל (רשות המיסים)

באת-כוח המערער/המבקש: עו"ד רויה אוחנה

באת-כוח המשיבה: עו"ד יעל ריצ'קר (פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי))

החלטה

בקשת הארכה להגשת הערעור הוגשה על פסק-דין של בית משפט השלום בירושלים (כבוד סגן הנשיא, השופט ירון מינטקביץ) בת"פ 66465-05-18.

2. הכרעת הדין ניתנה ביום 16.12.2019 ועל-פיה הורשע המבקש על-פי הודאתו בחמש עבירות של אי הגשת דו"ח במועד (סעיפים 216(4) ו-222(א) בפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), התשכ"א-1961). גזר הדין ניתן ביום 24.5.2020 ועל-פיו הושתו על המבקש שלושה חודשי מאסר בפועל, החל מיום 12.7.2020, מאסר מותנה וקנס.

לבקשת המבקש ובהיעדר התנגדות מצד המשיבה, גזר הדין תוקן ביום 2.7.2020, כך שנקבע כי משך המאסר בפועל יהיה שלושה חודשים ויום (זאת לנוכח טענת המבקש, כי מאסר לפרק זמן זה יאפשר לו לבקש ניכוי שליש מתקופת המאסר).

בית המשפט קמא אף נעתר שלוש פעמים לבקשותיו של המבקש לדחות את מועד תחילת הנשיאה בעונש המאסר בפועל. בשתי הפעמים הראשונות הדחייה הייתה בהסכמה מלאה או חלקית של המשיבה, ולנוכח טענת המבקש כי הוא זקוק לתקופת התארגנות נוספת לקראת המאסר (החלטות מיום 8.7.2020 ומיום 30.8.2020). בבקשה השלישית לא צורפה עמדת המשיבה ובה אף נטען לראשונה, כי הדחייה מבוקשת גם מהטעם שבכוונת המבקש לערער על גזר הדין. הבקשה התקבלה באופן חלקי ונקבע כי על המבקש להתחיל לשאת בעונש המאסר ביום 8.11.2020.

3. הערעור הנדון הוגש ביום 5.11.2020, בצירוף בקשת ארכה, שבה התבקשה רשות להגשת הערעור באיחור. במועד זה גם התבקשה דחייה נוספת של תחילת נשיאת עונש המאסר, ובעניינה נקבע בהחלטה מיום 11.11.2020.

(כבוד השופט ר' יעקובי), כי המאסר יחל ביום 23.11.2020.

בקשת ארכה מתוקנת הוגשה ביום 8.11.2020 (ראו בעניין זה החלטה מיום 5.11.2020) ותגובתה של המשיבה הוגשו ביום 5.11.2020 (בעניין הבקשה המקורית) וביום 11.11.2020 (בעניין הבקשה המתוקנת).

4. תמצית טענת המבקש בבקשת הארכה היא, כי העבירות נעברו על רקע מצבו הנפשי, כפי שעולה מחוות דעת פסיכיאטרית שצורפה, וכי על רקע מצבו זה, היוזמה להגשת הערעור באה מבני משפחתו, אשר לא היו מודעים להליך הפלילי. עוד נטען, כי מתקיימים התנאים שנקבעו בפסיקה כמצדיקים מתן ארכה להגשת הערעור, בין השאר גם מהטעם שסיכויי הצלחתו טובים. בעניין זה נטען, כי עונש המאסר הושת על המבקש, מבלי שקדמה לגזר הדין הגשת תסקיר מטעם שירות המבחן, הגם שהמבקש נעדר הרשעות קודמות ואף ביקש את הגשתו.

המשיבה מתנגדת לארכה להגשת הערעור. לטענתה, אין באמור בחוות דעת הפסיכיאטר שצורפה כדי להצדיק הגשת ערעור באיחור ניכר, וכי טענות המבקש בעניין מצבו הנפשי נטענו קודם למתן גזר הדין ואף נשקלו. עוד נטען, כי בבקשותיו לדחיית תחילת הנשיאה בעונש המאסר רק נטען כי דרוש לו זמן להתארגנות לקראת המאסר וכי רק מטעם זה ניתנה הסכמת המשיבה לדחייה שהתבקשה. בנסיבות אלו, אין זה ראוי לנצל את הדחייה שניתנה לשם הגשת ערעור באיחור.

5. כאמור בהחלטה מיום 5.11.2020, משניתן גזר הדין ביום 24.5.2020, המועד האחרון שבו ניתן היה להגיש ערעור על פסק הדין היה ביום 8.7.2020 (כארבעה חודשים קודם להגשתו). עם זאת, משנמצא כי גזר הדין תוקן ביום 2.7.2020, הרי שהמועד האחרון שבו ניתן היה להגיש את הערעור חל ביום 6.9.2020, כחודשיים קודם להגשתו.

6. סעיף 201 בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן - **חוק סדר הדין הפלילי**), קובע כי בית המשפט רשאי להיעתר לבקשה להגשת ערעור לאחר חלוף המועד להגשתו. בשונה מהליך אזרחי שבו נדרשים "טעמים מיוחדים" לשם הארכת תקופה שנקבעה בחיקוק (תקנה 528 בתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984), חוק סדר הדין הפלילי אינו קובע באלו נסיבות ירשה בית המשפט הגשת ערעור פלילי באיחור. עם זאת, בפסיקה נקבע, כי בשל עיקרון סופיות ההליכים, האינטרס הציבורי ביציבות משפטית ובוודאות, וכן בשל הקשיים הכרוכים בניהול ערעור שהוגש באיחור, בקשות ארכה להגשת ערעור פלילי לא תתקבלנה כדבר שבשגרה.

המבחן שנקבע בפסיקה לשם מתן ארכה להגשת ערעור פלילי הוא "טעם ממשי המניח את הדעת" לאיחור. לשם כך נקבע, כי יש לבחון שלושה מרכיבים אלו: משך האיחור, ההצדקה הנטענת לאיחור וכן שאלת סיכויי הצלחת הערעור ובכלל זה אם עלול להיגרם עיוות דין אם בקשת הארכה תידחה (ראו את תמצית ההלכה ואת הפסיקה בנושא זה בעניין ע"פ 2983/19 פחמאוי נ' מדינת ישראל (18.6.2019), כבוד השופט מ' מזוז, פסקה 7 וכן בעניין ע"פ 5787/20 מזרחי נ' מדינת ישראל (31.8.2020), מ' מזוז, פסקה 11).

7. בענייננו וכאמור, הערעור הוגש באיחור משמעותי, בן כחודשיים. אף ספק אם המבקש אמנם הראה כי הייתה

הצדקה לאיחור ממושך זה. עם זאת, בשל טענתו כי לכאורה, בנסיבות העניין היה מקום לאפשר הגשת תסקיר קודם גזירת הדין, לא ניתן לשלול את סיכויי הצלחת הערעור. לפיכך, מבלי שיש בכך כדי לחייב את המותב שידון בערעור, בקשת הארכה מתקבלת.

בהתאם לכך, הערעור יקובל חרף האיחור בהגשתו.

ניתנה היום, כ"ה במרחשוון התשפ"א, 12 בנובמבר 2020, בהיעדר הצדדים.

תמר בר-אשר,
שופטת
רשמת